

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 72 0 K 085674 24 Kž 2
Banjaluka: 25.02.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: Snježane Kudrić, predsjednika vijeća, Blagoje Dragosavljevića i Pane Gavrića, članova vijeća, sa zapisničarem Radmilom Stanivuk, u krivičnom postupku protiv optuženog S. K, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 190 st. 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata Nikole Tomaševića iz Banjaluke, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 K 085674 23 K 2 od 19.02.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.02.2025. godine, donio je:

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog S. K. i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 K 085674 23 K 2 od 19.02.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 K 085674 23 K 2 od 19.02.2024. godine, optuženi S. K. oglašen je krivim zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 190 st. 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 64/17, 15/21, 89/21, 73/23, u daljem tekstu: KZ RS), pa je na osnovu čl. 49 i 50 istog zakona, osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 300 KM. Oštećena Z. K, na osnovu čl. 108 st. 3 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, skraćeno: ZKP), upućena je da imovinsko pravni zahtjev ostvaruje u parnicu, a na osnovu čl. 99 st. 1 istog zakona optuženi je dužan da plati paušalnu naknadu u iznosu od 150 KM i troškove krivičnog postupka u iznosu od 100 KM.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog S. K, advokat Nikola Tomašević iz Banjaluke, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, s prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači i optuženog oslobodi od optužbe ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Okružni sud u Banjaluci je održao sjednicu vijeća u skladu sa odredbom čl. 318 ZKP RS, u prisustvu branioca optuženog koji je u cijelosti ostao kod izjavljene žalbe i žalbenih prijedloga, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog i okružnog javnog tužioca Banjaluka. Nakon što je razmotrio spise predmeta i prvostepenu presudu ispitao u dijelu u kojem se pobija žalbom, drugostepeni sud je po ocjeni žalbenih navoda i prijedloga našao:

Žalba nije osnovana.

Prema ocjeni drugostepenog suda, pobijana presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz čl. 311 st. 1 t. k) ZKP, u vidu nerazumljivosti izreke i odsustva razloga o odlučnim činjenicama, dok se dati razlozi cijene jasnim i neproturječnim.

Izrekom pobijane presude jasno je utvrđena radnja koju je optuženi preduzeo na način da je oštećenu stegnuo prstima svoje šake u predjelu lijeve nadlaktice i time joj nanio laku tjelesnu povredu – nagnječenje i crvenilo lijeve nadlaktice praćeno bolom na dodir, čime je na jasan način opisana kako radnja tako i posljedica krivičnog djela iz čl. 190 st. 1 KZ RS. Pored toga, pobijana presuda sadrži potpune razloge o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni već su međusobno saglasni.

Nisu osnovani žalbeni prigovori da se pobijana presuda zasniva na dokazima koji nisu zakoniti u smislu čl. 311 st. 1 t. z) ZKP, zapisnicima o ispitivanju oštećene u svojstvu svjedoka u istrazi pred službenicima Policijske stanice S. od 25.06.2020. godine i od 18.08.2020. godine, u pogledu kojih se žalbom prigovara da su u suprotnosti sa odredbama čl. 63 st. 2 i čl. 151 st. 7 ZKP RS, s obzirom da nisu navedena pitanja koja su postavljena svjedoku niti je svjedok pozvana da iznese što joj je o predmetu poznato. Navedeni zapisnici po ocjeni ovog suda ne predstavljaju nezakonite dokaze u smislu citiranih zakonskih odredbi, jer iz njihovog sadržaja proizlazi da je svjedoku saopšteno po kojem se krivičnom predmetu saslušava, propisno je upozorena o dužnostima svjedoka, pa zatim i pozvana da iznesene sve što joj je o predmetu poznato.

Rješavajući sporna činjenična pitanja prvostepeni sud pravilno polazi od činjenica da je 24.06.2020. godine oko 12,00 časova u blizini Osnovne škole u mjestu N. u opštini S, zaista došlo do susreta između optuženog i oštećene kao supružnika između kojih je bila u toku parnica o razvodu braka, s ciljem da optuženi ostvari lični kontakt sa zajedničkim djetetom, kao i da je tokom tog susreta došlo do verbalnog sukoba optuženog i oštećene, što je u bitnom potvrdila ne samo oštećena nego i svjedok M. P.

Polazeći od tih činjenica prvostepeni sud pravilno prihvata vjerodostojnim iskaz oštećene da je optuženi u jednom momentu tokom međusobne verbalne prepirke, stegnuo prstima šake u predjelu lijeve nadlaktice i tako joj prouzrokovao tjelesnu povredu u vidu crvenila lijeve nadlaktice, pravilno nalazeći da se oštećena neposredno nakon toga obratila u zdravstvenu ustanovu gdje je pregledana što je potkrepljeno nalazom i mišljenjem ljekara specijaliste porodične medicine dr Z. L, te prijavom nasilja koju je isti ljekar ovjerio i koju je Zdravstvena ustanova „Hemera“ podnijela nadležnoj policijskoj stanici.

Prvostepeni sud pravilno utvrđuje da je lokacija povrede na lijevoj podlaktici oštećene u pisanom nalazu i mišljenju ljekara pogrešno opisana kao rezultat greške pr pisanju, s obzirom da je u istom nalazu u anamnestičkim podacima isti ljekar jasno naveo da je optuženi uhvatio oštećenu u predjelu lijeve nadlaktice, pa je u skladu s tim prikazana lokacija povrede oštećene na skici priloženoj uz prijavu nasilja. Što se tiče razlika u opisu lokacije povrede oštećene u zapisnicima o saslušanju u istrazi, prvostepeni sud je i u tom dijelu dao pravilnu ocjenu iskaza oštećene i svjedoka S. N, koji su potvrdili da se u zapisniku od 25.06.2020. godine radilo o grešci zapisničara kada je navedeno da je optuženi stegao prstima desnu nadlakticu oštećene, dok je oštećena od početka i na jednak način opisivala da je optuženi stegao prstima šake u predjelu lijeve nadlaktice.

Zato i drugostepeni sud cijeni neosnovanim žalbene prigovore da nije pouzdano utvrđeno da je optuženi uopšte preduzeo radnju izvršenja krivičnog djela i da je uopšte došlo do nanošenja tjelesne povrede oštećenju, s obzirom da je i vještak medicinske struke dr Željko Karan opisanu povredu okvalifikovao kao laku tjelesnu povredu čiji je mogući mehanizam nastanka upravo stisak prstima šake pri čemu se taj vještak s obzirom na razlike u opisu lokaliteta povrede u medicinskoj dokumentaciji, nije mogao pouzdano izjasniti je li se povreda manifestovala na lijevoj podlaktici ili na lijevoj nadlaktici. Međutim, ovu dilemu je prvostepeni sud otklonio pravilno cijeneći i dovodeći u vezu iskaze oštećene i svjedoka S. N. sa priloženim nalazom i mišljenjem o pregledu oštećene i s priloženom prijavom nasilja koju je podnijela zdravstvena ustanova „Hemera“.

Neosnovano se žalbom ističe da radnje optuženog ne sadrže obilježja krivičnog djela iz čl. 190 st. 1 KZ RS za koje je oglašen krivim, tako da krivični zakon nije povrijeđen na štetu optuženog. Naime, radnja optuženog u vidu verbalne prepirke sa bračnim supružnikom, poslije koje optuženi prstima šake steže oštećenu u predjelu lijeve nadlaktice sa intenzitetom fizičke snage koji je očigledno bio dovoljan da izazove tjelesnu povredu u vidu nagnječenja i crvenila, predstavlja radnju izvršenja ovog krivičnog djela prema odredbi čl. 6 st. 2 t. a) Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 102/12, 108/13, 85/2015 i 84/2019), s obzirom da se radi o radnji primjene sile na fizički integritet supružnika kao člana porodice.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni, u kojem dijelu se presuda pobija žalbom bez konkretnog obrazloženja, drugostepeni sud nalazi da je prilikom odmjeravanja kazne prvostepeni sud pravilno pošao od zakonom propisane kazne za ovo krivično djelo za koje je propisano kažnjavanje sa novčanom kaznom ili kaznom zatvora do 3 godine, a cijeneći utvrđene olakšavajuće okolnosti prvostepeni sud je optuženom izrekao novačanu kaznu u minimalnom zakonom propisanom iznosu od 300,00 KM tako da nije bilo mjesta blažem kažnjavanju.

Odluku o troškovima krivičnog postupka kojom je utvrđena dužnost optuženog da iste plati, prvostepeni sud je donio pravilnom primjenom čl. 99 st. 1 ZKP, s obzirom da je optuženog oglasio krivim, dok se u pogledu vrste i visine troškova u žalbi ne iznose posebni razlozi osporavanja presude. Međutim, dosuđeni iznos paušalne naknade od 150,00 KM predstavlja minimalan iznos ove naknade propisan čl. 32 Uredbe o naknadi troškova u krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 17/14), dok se troškovi krivičnog postupka u iznosu od 100,00 KM odnose na stvarni izdatak za obavljeno medicinsko vještačenje tjelesnih povreda oštećene koji je optuženi prema odredbi čl. 99 st. 1 i 96 st. 2 t. a) ZKP, dužan da plati.

Iz izloženih razloga, na osnovu čl. 327 ZKP, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar
Radmila Stanivuk

Predsjednik vijeća
Snježana Kudrić